

AFGØRELSE FRA ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO

Journalnummer:	2019-0153
Klageren:	XX 8210 Århus V
Indklagede:	Midttrafik
CVR-nummer:	29 94 31 76
Klagen vedrører:	Kontrolafgift på 750 kr. grundet rejse uden billet
Parternes krav:	Klageren ønsker, at ankenævnet annullerer kontrolafgiften, og gør gældende, at hun handlede i nødværge, fordi det med nedlukning af hendes lokale salgssted var blevet urimeligt besværligt for hende at købe billet til bybusserne i Århus, idet hun af helbredsmæssige årsager ikke kunne holde balancen til at købe billet i bussens billetautomat Indklagede fastholder kontrolafgiften
Ankenævnets sammensætning:	Nævnensformand, landsdommer Tine Vuust Rasmus Markussen Torben Steenberg Asra Stinus (2 stemmer)

Ankenævnet for Bus, Tog og Metro har på sit møde den 19. februar 2020 truffet følgende

AFGØRELSE:

Midttrafik er berettiget til at opretholde kravet om betaling af kontrolafgiften på 750 kr.

Beløbet skal betales til Midttrafik, som sender betalingsoplysninger til klageren.

Da klageren ikke har fået medhold i klagen, tilbagebetales klagegebyret ikke, jf. ankenævnets vedtægter § 24, stk. 2, modsætningsvist.

-oOo-

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg fx på www.domstol.dk, www.advokatnoeglen.dk og /eller eget forsikringssselskab om eventuel forsikringsretshjælp.

SAGENS OMSTÆNDIGHEDER:

Klageren har oplyst, at hun har haft en blodprop med helbredsmæssige problemer til følge. Hun plejede at benytte pap-periodekort, som hun købte hos en lokal forhandler, men da salget heraf ophørte i marts 2019 som følge af Takst Vest-reformen, og det lokale salgssted blev lukket, kunne hun ikke længere købe et relevant produkt lokalt. Hun har oplyst, at hun i en kort periode har benyttet et grønt rejsekort (rejsekort pendler), men dette fungerer ikke for hende, fordi hun skal checke ind i bussen.

Den 18. juni 2019 skulle klageren rejse fra hjemmet til Aarhus Universitetshospital. Hun steg på Midttrafiks buslinje 2A uden at have et gyldigt pendlerkort, og hun købte heller ikke en billet i billetautomaten, fordi hun ifølge det oplyste ikke kunne holde balancen, mens hun købte billet i bussen. Ved kontrol i bussen kunne hun således ikke forevise gyldig rejsehjemmel, hvorfor hun blev pålagt en kontrolafgift på 750 kr.

Den 20. juni 2019 anmodede klageren Midttrafik om at frafalde kontrolafgiften, hvilket hun begrundede med sine manglende muligheder for at købe billet til rejsen. Hun anførte som ovenfor, at hun ikke kunne købe det nødvendige pendlerprodukt lokalt og på grund af sin sygdom ikke havde mulighed for rejse ind til et salgssted fjernt fra hendes hjem, samt at billetkøb i bussens billetautomat var umuligt for hende, fordi bybusserne slingrede for meget til, at hun kunne holde balancen.

Midttrafik fastholdt kontrolafgiften med henvisning til, at der er selvbillettering i bybusserne i Århus, og at klageren havde modtaget en transportydelse, som hun ikke havde gyldig rejsehjemmel til. For den del af klagen, som knyttede sig til Midttrafiks billetmuligheder, ville de tage hendes synspunkter videre.

ANKENÆVNETS BEGRUNDELSE:

Der gælder i den kollektive trafik et princip om selvbetjening. Endvidere følger det af de fælles landsdækkende rejseregler, at det er passagerens ansvar at have gyldig rejsehjemmel udstedt til den korrekte kundetype, og at der er selvbillettering i bybusserne i Århus, hvor der befinder sig billetautomater.

Da klageren den 18. juni 2019 rejste med Midttrafiks buslinje 2A, kunne hun ikke forevise rejsehjemmel ved kontrollen, fordi hun ikke havde købt billet og ikke havde gyldigt pendlerkort. Kontrolafgiften blev dermed pålagt med rette.

Ankenævnet bemærker, at salget af pap-periodekortet, som klageren tidligere benyttede, ophørte allerede i marts 2019. Klageren havde derfor haft mulighed for at komme i besiddelse af anden gyldig rejsehjemmel, inden hun foretog sin rejse i juni 2019.

Ankenævnet finder derfor, at klageren selv må bære ansvaret for, at hun ikke havde gyldig rejsehjemmel på den pågældende rejse.

Det ligger uden for ankenævnets kompetence at tage stilling til, hvilke billetprodukter der tilbydes af trafiksselskaberne, men ankenævnet henstiller til, at der udbydes produkter til alle passagertyper, og at der også er et produktudbud til handicappede.

Det ligger endvidere uden for ankenævnets kompetence at tage stilling til klagerens krav i forhold til Region Midt og Århus Kommune.

RETSGRUNDLAG:

Det følger af lov om trafikselskaber § 29, stk. 1, at trafikselskabet kan fastsætte kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig rejsehjemmel (billet eller kort).

I de fælles landsdækkende rejseregler fremgår hjemmelen til udstedelse af en kontrolafgift. Det anføres således bl.a., at passagerer, der ikke på forlangende viser gyldig rejsehjemmel, herunder er korrekt checket ind på rejsekort til deres rejse, skal betale en kontrolafgift på 750 kr. for voksne.

Fra de fælles landsdækkende rejseregler (gældende fra 1. juni til 31. december 2019):

”

2. Rejsehjemmel

Ved rejsehjemmel forstås den billet eller det kort, som rejsen foretages på, herunder rejsekort samt billetter og kort udstedt på mobil.

2.1. Regler og priser

For rejser på Sjælland gælder priser og produktbeskrivelser for billetter og kort jævnfør www.dinofentligetransport.dk samt www.dsb.dk.

For rejser med tog vest for Storebælt, indenfor trafikselskabsområder og mellem landsdele gælder priser og produktbeskrivelser for DSB's og Arriva Togs billetter og kort jævnfør www.dsb.dk og www.arriva.dk. For rejser med tog lokalt indenfor Nordjyllands Trafikselskab gælder priser og produktbeskrivelser for Nordjyllands Trafikselskabs billetter og kort jævnfør www.nordjyllandstrafikselskab.dk.

For rejser med bus vest for Storebælt med FynBus', Sydtrafiks, Midtrafiks eller Nordjyllands Trafikselskab busser gælder priser og produktbeskrivelser for FynBus', Sydtrafiks, Midtrafiks og Nordjyllands Trafikselskabs billetter og kort jævnfør www.fynbus.dk, www.sydtrafik.dk, www.midttrafik.dk og www.nordjyllandstrafikselskab.dk.

For rejser med bus på Bornholm gælder priser og produktbeskrivelser for BATs billetter og kort jævnfør www.bat.dk.

...

2.2. Kundetyper

Det er kundens ansvar at have en gyldig rejsehjemmel udstedt til korrekt kundetype.

...

2.3. Køb af rejsehjemmel

Ved rejser med tog, bus og metro skal kunden være i besiddelse af gyldig rejsehjemmel.

Ved rejser med bus kan kontantbillet købes ved påstigning. Visse buslinjer kan undtages herfra jævnfør nærmere oplysning på www.dinoffentligetransport.dk. Chaufføren er kun forpligtet til at tage imod kontanter op til nærmeste hundrede kroner.

Billet kan kun købes før påstigning ved rejser med DSB's, Arrivas og Nordjyske Jernbaners tog, med metro, med Nærumbanen, med Lokaltog region Sjælland, med Vestbanen samt med Letbanen ved Aarhus.

Billet kan købes efter påstigning i Lokaltog region Hovedstaden (bortset fra Nærumbanen).

I Lemvigbanen og bybus i Aarhus er der selvbillettering. Der er billetautomat i tog/bus. Billetautomaten tager kun mønter, og billet skal købes straks efter påstigning, før kunden sætter sig.

..."

Fra forordning om buspassagerers rettigheder nr. 181/2011 af 16. februar 2011:

"ud frafølgende betragtning:

Bustransporttjenester bør komme alle borgere til gode. Handicappede og bevægelseshæmmede bør derfor, uanset om årsagen til deres handicap eller reducerede mobilitet er invaliditet, alder eller andre forhold, have samme mulighed for at rejse med bus som andre borgere. Handicappede og bevægelseshæmmede har samme rettigheder som alle andre borgere med hensyn til fri bevægelighed, valgfrihed og ikke-diskriminering.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på passagerer, der benytter rutekørsel for uspecifiserede passagerkategorier, når passagerernes påstignings- eller udstigningssted er beliggende på en medlemsstats område, og når den planlagte rejseafstand er 250 km eller mere.

2. For så vidt angår rutekørslen i stk. 1, men hvor den planlagte rejseafstand er mindre end 250 km, finder artikel 4, stk. 2, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 16, stk. 1, litra b), og stk. 2, artikel 17, stk. 1 og 2, og artikel 24-28 anvendelse.

3. Derudover finder denne forordning, bortset fra artikel 9-16, artikel 17, stk. 3, og kapitel IV, V og VI, anvendelse på passagerer, der benytter lejlighedsvis kørsel, når passagerens første påstigningssted eller endelige udstigningssted er beliggende på en medlemsstats område.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

»handicappet« eller »bevægelseshæmmet«: en person, hvis bevægelighed i forbindelse med benyttelsen af transportmidler er nedsat på grund af et fysisk handicap (sensorisk eller bevægelsesmæssigt, permanent eller midlertidigt), mentalt handicap eller nedsat funktionsevne af andre årsager eller på grund af alder, og hvis situation kræver passende opmærksom-

hed og tilpasning af de ydelser, alle passagerer har adgang til, efter den pågældendes særlige behov

Artikel 4

Billetter og ikke-diskriminerende kontraktbestemmelser

1. Transportører skal udstede en billet til passageren, medmindre andre dokumenter giver ret til befordring. Der kan udstedes en elektronisk billet.
2. Uden at dette berører særlige takster, der ydes på baggrund af sociale hensyn, skal transportørers kontraktbestemmelser og takster tilbydes offentligheden uden nogen form for direkte eller indirekte diskrimination på grundlag af slutkundens nationalitet eller transportørens eller billetudstederens hjemsted i Unionen.

”

PARTERNES ARGUMENTER OVER FOR ANKENÆVNET:

Klageren anfører følgende:

” Jeg klager hermed over den tildelte busbøde med henvisning til, at jeg har handlet i nødværge ved at køre uden billet i bussen, fordi jeg har været ramt af en blodprop, og har haft vanskeligt ved at købe et pap-månedskort.

Jeg kan fremsende nærmere lægedokumentation for det, hvis Ankenævnet ønsker det.

Jeg har også haft svært ved at overskue det praktiske omkring køb af pap-månedskort, hvilket jeg kan dokumentere, at jeg har fået forkert oplysning om flere gange.

Jeg havde en god snak med NN, og synes selv, at jeg har gjort mig umage med at melde konstruktivt tilbage til Midttrafik om de problemer, jeg oplever ved buskørslen Århus, hvor det kan være svært at holde balancen i bussen, og derfor er nødvendigt at have en billet fra det øjeblik, man stiger ind i bussen, - også i myldretiden.

Jeg kan tilføje, at også andre passagerer, som jeg har talt med i bussen, giver udtryk for det samme, og anvender samme strategi, at anskaffe sig rejsehjemmel, som gælder fra det øjeblik, man træder ind i bussen.

Dog er jeg lidt skuffet over NN's afsluttende svar, at hun ikke kan tage beslutning om at se bort fra billetbøden, fordi hun så samtidig også ville skulle tage stilling til alle de andre passagerers busbøder i Århus og omegn.

En leder i det private erhvervsliv, som er tildelt kompetence til det, ville dog godt pr. konduite kunne tage stilling til sådanne enkelte henvendelser, men nu forsøger jeg altså her Ankenævnet i stedet.

Jeg henviser til korrespondancen nedenfor, og kan tilføje til forløbet, at jeg efterfølgende forsøgte at købe et pensionist-månedskort 3 gange, men at det først 3. gang lykkedes, fordi jeg fik forkert vejledning om det af en Midttrafik-ekspedient på Rutebilstationen i Århus både 1. gang, og identisk 3. gang, a jeg kom tilbage for at købe et månedskort.

Jeg vil med en lydoptagelse på min telefon kunne dokumentere, - efter pæn aftale med den pågældende ekspedient, som jeg tilfældigt blev ekspereret af begge gange, - at hun begge gange mente, at jeg mere

relevant kunne anskaffe mig et grønt rejsekort, idet jeg så kun behøvede at tjekke ind den allerførste gang, jeg rejste med kortet overhovedet.

Hun anbefalede vist, at jeg stadig tjekkede ind hver gang, men kun for at være sikker på, at jeg ikke kom til at overskride udløbsdatoen for kortet. Hvortil jeg spurgte, om jeg så ikke bare kunne sætte et klistermærke med datoen på kortet i stedet, - hvilket hun bekræftede, kunne være en løsning.

Derfor anskaffede jeg et grønt rejsekort, men fandt efter købet ud af, at jeg skulle registrere mig med det hver eneste gang, jeg skulle ind i bus eller letbanen med det, og hvor omfattende, det er: 9 gange på 2 timer, foruden at jeg kom for sent til på et letbanetog, hvor jeg skulle "stemple" ind først.

Altså slet ikke et kort ligesom det, jeg er vant til, og DSB rådede mig til at returnere det med henvisning til den forkerte vejledning jeg havde fået i forbindelse med købet. Men som jo var Midttrafikansvar, så det viste sig at koste mig 250 kr., plus 5 timers busrejser over 3 omgange.

Dette var netop, hvad jeg gerne ville have undgået, jævnfør mine fysiske helbredsproblemer. Efter den ene af turene var jeg så fysisk udmattet, at jeg måtte sove i 5 timer bagefter, - hvilket jeg nævner for at illustrere, at mine helbredsproblemer efter blodproppen er reelle.

De 3 indkøbsture efter et buskort nævner jeg som eksempel på, at det kan være uoverskueligt, når tingene bliver lavet om, og man samtidig får forkert oplysning.

Jeg kan dokumentere udgifterne og mit køb af et grønt rejsekort, og den delvise refusion heraf.

Jeg kan også fremsende lydoptagelsen, men pågældende medarbejder lovede også, at hun ville ringe og tale med NN.

Jeg gør ikke noget krav gældende vedrørende fejlkøbet af et grønt rejsekort, for jeg ønsker ikke at gå i små sko.

Men beder om, at min udgifter og ulejlighed kan indgå i Ankestyrelsens vurdering af min ønske om at slippe for billetafgiften på 750 kr.

Jeg kan i øvrigt dokumentere med en stak af gamle buskort, cirka 20 stk, at det i årevis har været en del af min rutine købe busmånedskort i min lokale Føtex, hvorfor jeg indtil ændringerne altid har haft gyldig rejsehjemmel. Dvs. at det er KUN pga. ændringerne, at jeg har fået problemer med at anskaffe et nyt kort, og jeg ser frem til, at det vil kunne lade sig gøre at købe dem over nettet."

Indklagede anfører følgende:

" Midttrafik fastholder afgift kxx udstedt d.18.6.2019 til klageren.

Kontrolafgift kxx blev udstedt med årsagen "ingen billet".

Kontrolafgiften blev udstedt i henhold til Midttrafik's gældende rejseregler, da klager ikke kunne fremvise en gyldig billet ved kontrol.

Rejsereglerne kan ses på midttrafik.dk og heraf fremgår det, at der i bybusser i Aarhus er selvbillettering hvilket betyder, at det er passagerens eget ansvar at være korrekt billetteret

fra rejsens start. Det fremgår desuden, at der skal kunne fremvises en gyldig billet når billetkontrolløren beder om det, og er det ikke muligt, koster det en kontrolafgift.

Klageren kørte med vogn 513 på linie 2A og ved bussens 3 indstigningsdøre er der skiltning med følgende information:

Betal med mønter, Midttrafik app eller rejsekort
Køb billet/klip i Midttrafik app før påstigning
Køb kontantbillet midt i bussen - straks efter påstigning
Husk gyldig billet, så undgår du en kontrolafgift

Klageren vidste, da hun steg ind i bussen, at hun ikke havde et gyldigt pendlerkort og undlod at købe en billet i bussens billetautomat hvorved hun selv bar risikoen for en kontrolafgift. I det øjeblik klageren steg ind i bussen modtog hun en transportydelse som der skal betales for.

Klager har i klageskemaet medtaget klage af 20. juni til Midttrafik over kontrolafgiften samt Midttrafiks svar af 27. juni.

Klager erkender at have kørt uden billet og bruger nødværge som begrundelse for dette.

Klager begrundet nødværger med at en tidligere blodprop har gjort det vanskeligt at købe et pap-månedskort, samt at det er svært at holde balancen, hvilket antages at være begrundelse for, at køb i billetautomaten i bussen ikke er muligt.

Klager er utilfreds med, at det lokale salgssted er nedlagt, og at pap-månedskort kun kan købes som deltidskort. Klager har en del generelle klager og kommentarer omkring Midttrafiks nuværende produkter samt anskaffelsen af disse ligesom klager mener sig fejlinformeret om et produktvalg. Disse forhold er dog uden betydning for kontrolafgiftens berettigelse, hvorfor de ikke vil blive behandlet her. ”

Hertil har klageren bemærket:

” Hermed fastholder jeg venligst min klage.

Jeg begrundet, at jeg havde brug for at transportere mig selv med offentlig transport, og at Region Midt ikke gav mig nogen rimelig mulighed for at købe den rejsehjemmel, som jeg behøvede.

Jeg handlede i nødværge og efter en bevidst beslutning, fordi jeg var syg efter en blodprop i hjernen, og havde svært ved både at gå og stå op i bussen. Desuden havde jeg svært ved at huske og overskue komplekse ting.

Alt i alt var jeg funktionelt handicappet.

Jeg skulle til og fra en helbredsundersøgelse på Skejby Sygehus, og ville ikke risikere yderligere helbreds-skader ved fald i bussen, jævnfør mine beskrivelser i min indledende klage.

For at kunne sidde sikkert ned i bussen under hele turen, - uden at skulle slingre igennem den under kørslen, som ved køb af enkeltbillet, - behøvede jeg at kunne købe et månedskort, men som jeg ikke havde rimelig adgang til at kunne købe.

Igennem 8 - 10 år havde jeg løbende købt månedlige abonnementskort via min lokale forhandler i Føtex, så jeg aldrig behøvede at tænke på at skulle købe billet i bussen. (Bilag 1)- Men kort forinden nedlagde Region Midt dette salgssted,

Det eneste salgssted, hvorfra fysiske abonnementskort derefter var til salg, lå fjernt fra mit hjem. Der havde jeg med mine handicaps svært ved at komme hen, og min eneste mulige måde var med taxa.

Det var meget dyrt, og jeg havde samtidig ingen smartphone, som Region Midt tilsyneladende gik ud fra. Dermed havde jeg ingen rimelig mulighed for at købe den rejsehjemmel, som Region Midt forlangte, og som jeg mener, at jeg burde have haft rimelig adgang til at købe.

Region Midt har selv erkendt problemet med den vanskelige købsadgang, idet jeg under en telefonsamtale med Region Midt før klageindgivelsen er blevet oplyst om, at det indenfor en vis, kortere tid ville blive muligt at købe fysiske abonnementskort digitalt i stedet, og få dem tilsendt med posten.

Det lyder godt, men den mulighed tilbød Region Midt mig **ikke**, da jeg behøvede den.

For mig at se nedlagde Region Midt et velfungerende lokalt salgssted uden samtidig at sikre, at jeg havde en rimelig alternativ mulighed for at købe rejsehjemmel.

Jeg mener, at Region Midt teknisk/ administrativt forhindrede min adgang og ret til at kunne købe relevant rejsehjemmel, og dermed min mulighed for at kunne benytte den offentlige transport.

Jeg mener, at Region Midt som offentlig myndighed havde pligt til at sikre de behov, som handicappede og dårligt gående borgere har ved rejse med offentlig transport, og til at sikre det forlods, og på rimelig vis.

Jeg henviser til de internationale regler og hensigtserklæringer på området, og til god forvaltningsskik i den offentlige forvaltning.

Jeg har samtidig grund til at fremhæve Århus Kommune, som tilsyneladende valgte at gå ind som delvist sikkerhedsnet for de berørte bus-kunder og borgere, og som indirekte sikkerhedsnet under Region Midt.

Dog mener jeg, at det overordnede ansvar er og var Region Midt's, ligesom det aktuelt er Region Midt, som har krævet bødebetaling, og som fastholder kravet trods mine, - mener jeg selv, - sundt fornuftige forklaringer på situationen.

Jeg mener ikke, det holder at nedlægge et lokalt, velfungerende salgssted, og bagefter sige, "Hovsa, vi kom forresten til at spare de handicappedes rettigheder væk", - eller helt at afskrive sig ansvaret for dette.

Mange pensionister og førtidspensionister er dårligt gående og stående, og en del af dem er officielt anerkendte handicappede. Disse kundegrupper havde Region Midt åbenlyst et ansvar for, og burde ikke have overset i sin planlægning.

Alle kunder og borgere havde krav på tryghed for, at der også var taget hensyn til dem, - forlods, og uden at de selv behøvede at gøre opmærksom på, at tingene allerede var gået skævt. Ifølge mine oplysninger burde det allerede forinden have være en integreret del af den offentlige forvaltning i Region Midt, at forhindre, at tingene gik skævt.

Jeg anmoder venligst klagemyndigheden om at tage stilling til følgende påstande:

- 1) Pligten til at købe rejsehjemmel kunne principielt ikke adskilles fra adgangen til at kunne gøre det, - og denne adgang skulle være rimelig.**
- 2) Region Midt kunne ikke forlange, at jeg skulle anskaffe og betjene en smarttelefon som betingelse for at kunne benytte den kollektive trafik.**

3) Region Midt skulle som offentlig myndighed sikre, at handicappede og dårligt gående borgere havde mulighed for at benytte de offentlige transportmidler, som udgangspunkt på lige fod med andre borgere.

4) Den adgang, som Region Midt gav mig til at købe den rejsehjemmel, som Region Midt forlangte, var ikke rimelig.

Det var ikke rimeligt, at jeg skulle anskaffe en smarttelefon for at kunne benytte den offentlige, kollektive trafik.

Det var ikke rimeligt at forlange, at jeg skulle betale 300 kr. for en taxa til salgsstedet for at kunne købe et fysisk månedskort til 210 kr.

Det var ikke rimeligt at forlange, at jeg skulle rejse længere med bus til salgsstedet end mine handicaps tillod, og 10 gange længere end hidtil.

Det var ikke rimeligt at forlange, at jeg skulle udsætte mit helbred for fare ved at købe enkeltbillet stående under kørslen, og bagefter skulle gå slingrende igennem bussen hen til min plads, fremfor som handicappet/dårligt gående at kunne sidde forsvarligt og sikkert ned under hele busturen.

5) Den begrænsede adgang til at købe fysiske månedskort fungerede som en teknisk/ administrativ forhindring af min adgang til at benytte den kollektive transport, og som en diskrimination af mig som "handicappet".

6) Det holder ikke at opkræve bøder, når Region Midt samtidig ikke gav mig rimelig mulighed for at kunne købe den rejsehjemmel, som jeg behøvede forud for en offentlig helbredsundersøgelse på Skejby Sygehus.

7) Ansvar var Region Midt's, - uanset at Aarhus Kommune muligvis gik ind og tog ansvar for at kompensere for en del af de problemer, som fulgte af Region Midt's fejladministration af reglerne på området.

Jeg har ved min forberedelse af denne klage haft til hensigt at vedlægge et foto af cirka 30 månedskort, som jeg har købt til busserne i Århus igennem de seneste år (Bilag 1) Men da jeg midlertidigt har forlagt dem, og må jeg eftersende et foto af dem senere, når de dukker op.

Formentlig har Region Midt dog allerede disse oplysninger i hænde. Bemærk herunder, at jeg i flere perioder var bortrejst fra Århus Kommune, fordi min mor var syg med Alzheimerdemens i Roskilde Kommune, hvor jeg opholdt mig jævnligt, og også havde en ekstra bolig.

På forhånd tak for svarene og klagebehandlingen, som jeg samtidig håber, også vil komme andre borgere tilgode."

På ankenævnets vegne

Tine Vuust
Nævningsformand